

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.210/2026/4.
Az I. r. felperes:	felperes1 (cím1)
A II. r. felperes:	felperes2 (cím2)
A felperesek képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (cím3, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor)
Az alperes:	vármegyei1 Rendőr-főkapitányság (cím4)
Az alperes képviselője:	dr. Petrik-Somogyi Helga kamarai jogtanácsos (cím4)
A per tárgya:	közigazgatási jogviszonyból eredő kötelezettség teljesítésére kötelezés iránt indított közigazgatási per
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (19. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Szegedi Törvényszék 6.K.700.935/2025/18. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű felperes a beosztása szerint a helység1 Rendőrfőkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) osztály1alosztály1án (a továbbiakban: Alosztály) fogdafelügyelő volt a keresetlevél benyújtását megelőzően és azt követően is 2026. január 31. napjáig. 2024. február 24-étől tartósan keresőképtelen állományban volt, majd 2026. február 1. napi hatállyal az alperes igazgatóság1osztály2 állományába került segédelőadói beosztásba. Az II. r. felperes beosztása szerint az Alosztályon fogdaőr.

[2] A Rendőrkapitányság cím5 szám alatti épületében kialakított fogda (a továbbiakban: Fogda) 2025. február 24. napján, a Rendőrkapitányság állandó és ideiglenes elhelyezéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1289/2024. (IX.19.) Korm. határozat (a továbbiakban: Korm. határozat) alapján kiürítésre került.

[3] A fogda bezárásával ténylegesen, bizonytalan időre megszűntek az Alosztály állományába rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatkörök, ennek ellenére a helység1 Rendőrfőkapitányság állománytáblázatának módosítására és az átszervezésre vonatkozó munkajogi rendelkezések alkalmazására nem került sor. A szolgálati feladatokban bekövetkezett változásokkal összefüggésben munkaköri leírás kiegészítés készült a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 101. § (1) bekezdése alapján. A munkaköri leírás kiegészítésben az alperes kísézőőri beosztás feladatainak ellátását írta elő a felperesek részére. Az Alosztályon ténylegesen csak a Fogdához, annak szolgálati feladataihoz kötött és rendszeresített beosztások léteznek 2019 óta, a kísézőőri állomány szervezeti intézkedéssel, átszervezéssel, állománytábla-módosítással (szám1 iktatószám) 2018. december 14-vel felszámolásra került. A munkaköri leírás kiegészítést a felperesek nem írták alá. A II. rendű felperes 2025. március 10-től július 9-ig terjedő időtartamra a vármegyei2 Rendőr-főkapitányság helység2i Rendőrkapitányság szolgálati helyre, fogdaőri feladatok ellátása érdekében átrendelésre került.

[4] A felperesek szolgálati panasszal éltek, melyben kifogásolták, hogy a bezárás során nem a Hszt. 2. § 5. pontjában, valamint a 86. § (1) bekezdés d) pontjában rögzített, átszervezés esetére irányadó szabályok szerint járt el alperes. Az alperes az I. rendű felperes szolgálati panaszát a határozatszám1 számú határozatával, a II. rendű felperes szolgálati panaszát a határozatszám2 számú határozatával elutasította. Hivatkozott arra, hogy a Rendőrkapitányság új épületében új rendőrségi fogda is kialakításra kerül, ezért indokolt az Alosztály és az ott rendszeresített szolgálati beosztások további fenntartása. A határozat indokolása szerint a Rendőrkapitányság állománytáblázatának módosítására sem került sor, így nem valósult meg átszervezés. A felperesek fogdaőri feladatok ellátásához szükséges képzettséggel, végzettséggel, azaz kísézőőri, fogdaőri vizsgával rendelkeznek, ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja szerinti a szolgálat ellátásával összefüggésben kötelesek a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladataikat a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően –

szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. Rögzítette, hogy a szolgálati feladatokban bekövetkezett változásokkal összefüggésben munkaköri leírás kiegészítés készült a Hszt. 101. § (1) bekezdése alapján.

A keresetek és a védírat

[5] A felperesek keresetükben kérték, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az alperest a Hszt. 2. § 5. pontja, valamint 86. § (1) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése szerinti átszervezéssel összefüggő, a felperesek közszolgálati jogviszonyát érintő személyzeti-munkaügyi eljárás lefolytatására, intézkedések megtételére.

[6] Előadták, hogy 2025. február 24-e óta olyan szolgálati beosztásba vannak kinevezve, amely ténylegesen megszűnt, mivel a Fogda nem működik, így az annak működését biztosító Alosztály és a hozzá tartozó beosztások tartalmilag kiüresedtek. Álláspontjuk szerint a Fogda bezárásával a Hszt. 2. § 5. pontja szerinti átszervezés esetére irányadó szabályok szerint kellett volna eljárni, azóta a keresetlevél benyújtásakor 5 hónap telt el, ezért nem helytálló az állapot ideiglenességére való hivatkozás. Az alperes hozzávetőlegesen sem jelölte meg az ideiglenes állapot megszűntetésének várható időpontját, amivel jogbizonytalanságot jelentő helyzetet teremtett, alapvető munkajogi előírásokat és a jóhiszemű, rendeltetésszerű joggyakorlás alapjogi követelményét is sérti. A munkaszerződésben, hivatásos szolgálati jogviszonyban a kinevezésben kötelezően meg kell állapodniuk a feleknek a beosztásról, illetményről, szolgálatteljesítési helyről [Hszt. 45. § (1) bekezdés, valamint Hszt. 44. § (1) bekezdés]. Az alperes által hivatkozott Korm. határozat is azt támasztja alá, hogy a Hszt. 2. § 5. pontja szerinti átszervezés megvalósult. Az alperes a II. rendű felperest a Hszt. 60. §-a szerinti lehetséges maximális időtartamban 2025. március 10-től július 9-ig terjedő időszakra átrendelte a helység2i Rendőrkapitányságra fogdaőri feladatok ellátására. Ez, illetve a Hszt. 60 §-a is azt támasztják alá, hogy az átmeneti, ideiglenes szolgálati feladatok, munkavégzési körülmények kezelése időben határozottan – és ésszerű keretek között – behatárolt. Az átrendelés a kinevezést, a kinevezés szerinti beosztást sem érinti/érintheti, ahogy azt az átrendelési parancs is rögzíti, az változatlanul fogdaőr a II. rendű felperes esetében, holott ez 2025. február 24-e óta nem értelmezhető. A felperesek szolgálati viszonyára is kiható szervezeti változás a Hszt. szerinti átszervezésként értékelendő, a felperesek kinevezésük szerinti beosztásában foglaltaktól eltérő más feladatkör ellátása tervezett a munkáltató részéről, amint azt a munkaköri leírás kiegészítés is megerősíti, amely a kísérőőri beosztás feladatainak ellátását írja elő számukra. A Hszt. 2. § 5. pontja szerinti átszervezés attól függetlenül bekövetkezett, hogy az alperes a Rendőrkapitányság állománytáblázatát nem módosította, ezért az átszervezés esetére irányadó munkajogi intézkedéseket az alperesi munkáltatónak meg kell tennie [beosztás-felajánlás személyzeti beszélgetés keretében, annak hivatásos állomány tagja általi el nem fogadása esetén a szolgálati jogviszony munkáltatói felmentéssel történő megszüntetése a Hszt. 86. § (1) bekezdés b) pontja, valamint (5) bekezdése szerint].

[7] Érvelésük szerint a szolgálati beosztás megszűnését jelenti az, ha a beosztáshoz rendelt feladatkörök, amelyeket jogi normák határoznak meg [3/2015 (II. 20.) ORFK utasítás 28/B, 31/A, 31/B] kiüresednek, jelen esetben a fogda bezárása okán. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) általános jelleggel határozza meg a különböző szolgálati formákat, de azon belül is külön kategorizálja annak különböző formáit, így pl. az őrszolgálati formán belül megkülönböztet fogdaőri, kísérőőri, mozgóőri, objektumőri stb. őrszolgálatokat azok lényeges jellemzői alapján, amelyekkel az egyes beosztások egymástól tartalmilag egyértelműen elhatárolhatóak. Az I. rendű felperes fogdafelügyelői munkaköri leírása fogdaőri feladatkörbe tartozó, valamint a fogdaőrök munkáját irányító, szervező feladatok végzésére szól, a II. rendű felperes fogdaőri munkaköri leírása fogdaőri feladatkörbe tartozó feladatokra szól, konkrét, meghatározott helyhez (őrhely, fogdahelyiségek) rendelten, amely a munkaköri leírás szerint is cím5, a bezárt Fogda épülete. A fogdafelügyelő és a kísérőőr, illetve a fogdaőr és a kísérőőr beosztás külön, eltérő beosztások a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. számú melléklete 3. pontjában található táblázat alapján, vagyis az alperes (helyi szerv) állományában. A BM rendelet alapján tehát egyértelműen megállapítható, hogy a fogdafelügyelő, illetve a fogdaőr és a kísérőőr különböző munkakör, azok eltérő feladatkört feltételeznek, hiszen egyébként értelmetlen lenne a két beosztás megkülönböztetése. Az alperes tévesen alkalmazza a tárgyi ügyre a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat, mivel a felperesek a kinevezésük és munkaköri leírásuk szerinti szolgálati feladatokat objektíve nem tudják ellátni, ezért azok helyett határozott meg számukra az alperes teljesen más szolgálati beosztás szerinti munkaköri feladatokat. Ezzel az alperes nyilvánvalóan egy másik, a felperesek kinevezésénél alacsonyabb besorolású és díjazású beosztásban (munkakörben) kívánja foglalkoztatni. Azzal, hogy 2025. február 24. óta nem tette meg a Hszt. 2. § 5. pont szerinti átszervezéssel összefüggő intézkedéseket, a Hszt. 3-4. §-ai szerinti joggal való visszaélést valósít meg, az rendeltetésellenes joggyakorlásnak minősül.

[8] Az alperes védiratában a keresetek elutasítását kérte.

[9] Előadta, hogy a kereset szerinti munkáltatói intézkedések előfeltétele, hogy átszervezésre kerüljön sor, arról pedig a Hszt. 2. § 5. pontja alapján kizárólag az állománytáblázat módosításával járó szervezési intézkedés esetén lehet beszélni. Átszervezés hiányában pedig a Hszt. 86. § (5) bekezdés b) pontjában foglaltak alkalmazására lehetőség nincs, a fogda bezárását követően az állománytáblázat módosítására nem került sor, tekintettel többek között a fennálló állapot ideiglenes jellegére, az Alosztályon rendszeresített beosztások szükségességére. Az alperes tényszerűen nem hajtott végre az állománytáblázat módosításával járó szervezeti intézkedést, a Rendőrkapitányság korábbi épületének kiürítésével maga a szervezet nem szűnt meg, annak állandó feladatai megmaradtak.

[10] Álláspontja szerint a felperesek megalapozatlanul állították, hogy a kinevezés szerinti szolgálati beosztás fix szolgálatteljesítési helyet követelne meg. A Hszt. 2. § 31. pontja alapján „szolgálatteljesítési hely: a rendvédelmi szerv szervezeti egységének székhelye vagy telephelye szerinti közigazgatási terület; (...)”, mely szabályból az következik, hogy a szolgálatteljesítési hely helyesen igazítható a Rendőrkapitányság illetékességi területéhez. A

Szolgálati Szabályzat 75.§-a alapján továbbá a fogdaőr a fogvatartott személyt őrizheti őrzött szálláson, kijelölt őrhelyen, illetve egy meghatározott mozgási körzetben is, mely feladatok korábban sem voltak a helységi fogda konkrét, épületre pontosan meghatározott helyéhez kötve. A felperesek esetében a munkaköri leírás szolgálatteljesítés helyként a Rendőrkapitányság cím5 címe mellett az illetékeségi területet is meghatározza, amely nem korlátozódik erre az objektumra.

[11] Az alperesi állománytáblázat szerint az Alosztály továbbra is létezik, a betöltött szolgálati beosztások nem szűntek meg, azok besorolása, a hozzárendelt képesítési, képzettségi, végzettségi követelmények nem változtak meg a fogda bezárása következtében. Idézte az „őrszolgálat” és a „fogdaőr” Szolgálati Szabályzat 72. § (1) bekezdése, illetve 75. §- a szerinti meghatározását és kifejtette, hogy a fogvatartással kapcsolatos, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervezetre háruló feladatok végrehajtására intézkedni kell, végleges jelleggel nem zárható be az illetékeségi területen működtetett fogda. Ezt támasztja alá a Rendőrség szerveiről és a Rendőrség szerveinek feladat- és hatásköréről szóló 329/2007. (XII. 13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 12. § (2) bekezdés c) pontja, amely kimondja, hogy a rendőrkapitányság rendészeti feladatkörében végzi az előállítottak és a rendőrségi fogdában fogvatartottak őrzését, kísérését. A fennálló helyzet ideiglenességéből az következik, hogy az Alosztály fenntartása, működtetése szükséges. A Hszt. 2.§ 5. pontjában, az átszervezés fogalmának meghatározásában megjelölt esetkörök – a szolgálati beosztás megszűnése, a szolgálatteljesítési hely megváltozása, a szolgálati beosztás lényeges tartalmának megváltozása – egyike sem áll fenn. Az I. rendű felperes szolgálatteljesítési helye és beosztása 2026. február 1. napi hatállyal módosult, az alperes igazgatóság1osztály2 állományába segédelőadó beosztásba került, ezért a szolgálati viszonya módosítására tekintettel a keresettel érvényesített igény oka fogottá vált.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy az I. és II. rendű felperes vonatkozásában 15 napon belül tegyen eleget a Hszt. 2. § 5. pontja, valamint 86. § (1) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése szerinti átszervezéssel összefüggő, a felperesek közszolgálati jogviszonyát érintő személyzeti-munkaügyi eljárás lefolytatására, intézkedések megtételére vonatkozó kötelezettségének.

[13] Indokolása szerint a felek között nem vitás, hogy a fogda működése az annak helyet adó épület veszélyessége miatt a rendészeti rendőr-főkapitány helyettes döntése alapján megszűnt, egyidejűleg másik két megyei rendőr-főkapitányság került kijelölésre a fogvatartottak őrzésére. Jelenleg teljesen bizonytalan, hogy a Rendőrkapitányság illetékeségi területén mikor és hol létesül rendőrségi fogda, az alperes nem is hivatkozott arra, hogy a 2025. február 24-ét követő időszakban fogvatartottak őrzésére bármilyen objektumban sor került volna. Hivatkozása szerint az alperesi állásponttal szemben a Korm. r. 12. § (2) bekezdés c) pontjából, miszerint az előállítottak és a rendőrségi fogdában fogvatartottak őrzése, kísérése valóban a rendőrkapitányság rendészeti feladatkörébe tartozik, nem következik, hogy ez a feladat ne lenne másik vármegyei rendőrkapitányság útján ellátható,

mint ahogy az jelen esetben is történik. Annak jogszerűségét, hogy meddig látható el a feladat más rendőrkapitányság illetékességi területén, de a saját állomány útján, a Hszt. átrendelésről szóló 60. §-a időben behatárolja, márpedig a Fogda bezárásakor is ismertnek kellett lennie annak, hogy a fogvatartottnak a Rendőrkapitányság illetékességi területén történő őrzésére ennél jóval hosszabb ideig nem lesz szükség.

[14] A Szolgálati Szabályzat egyértelműen elkülöníti egymástól a fogdaőr és a kísézői feladatokat, a fogvatartottak őrzéséhez és kíséréséhez külön-külön beosztásokat rendszeresít. Az I. rendű felperes fogdafelügyelő, a munkaköri leírása szerint fogdaőri feladatkörbe tartozó, valamint a fogdaőrök munkáját irányító, szervező feladatok végzésére szól a Fogdán, mint őrhelyen. Az II. rendű felperes fogdaőr, a munkaköri leírása szerint fogdaőri feladatkörbe tartozó feladatok végzésére szól a Fogdán, mint őrhelyen. A Fogda megszűnését követően ezek a feladatok nemcsak a Fogdán, hanem helységi illetékességi területén is szükségtelenné váltak. A bíróság álláspontja szerint megszűntek a beosztáshoz a Fogdaszolgálati Szabályzat által rendelt feladatkörök, a beosztás tehát valóban kiüresedett, amin nem változtat az, hogy jövőbeni bizonytalan időpontban ezekre a feladatokra ismét szükség lehet. A munkaköri leírás kiegészítésével az alperes lényegében kicserélte a felperesek megszűnt munkakörét egy más munkakörhöz rendelt feladatkörre. Ez leginkább a Hszt. 61. §-a szerinti ideiglenes átrendelésnek feleltethető meg, amelyre a Hszt. csak korlátozott ideig ad lehetőséget. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja nem hatalmazza fel az alperest arra, hogy a felpereseket bizonytalan ideig a végzettségüknek képzettségüknek megfelelő, más beosztásban foglalkoztassa. A hivatásos munkakörhöz (beosztáshoz) kell meghatározni a foglalkoztatás során, illetve munkaköri leírásban a ténylegesen végzendő feladatokat, és ez nem fedhet le több másik beosztást, azzal ugyanis kiüresedne a besorolásra és az illetményre vonatkozó szabályozás. Jelen esetben a felpereseknek – a II. rendű felperes esetében az átrendelés lejártát követő időponttól – az alperes fogdafelügyelői, fogdaőri feladatokat bizonytalan ideig nem tud biztosítani.

[15] Az elsőfokú ítélet szerint az alperes érvelése téves (fordított) logikán alapul: nem az átszervezés „papíron” is megvalósuló, azaz az állománytáblázat módosításával is járó hiánya határozza meg az állomány által az átmeneti időszakban ellátható feladatokat, hanem éppen fordítva: az adott beosztáshoz tartozó feladatok, illetve a szolgálati hely módosítására általánosan vonatkozó szabályok határozzák meg azt, hogy mikor szükséges a személyi állomány létszámának vagy összetételének, azaz az állománytáblázatban a szolgálati beosztásoknak a módosítása. Jelen esetben attól az időponttól szükségessé vált az állománytáblázat módosítása, amikortól az alperes a felperesek foglalkoztatását olyan munkakörben, amelyre az átmeneti időben ténylegesen is szüksége volt, egyoldalú munkáltatói intézkedéssel már nem tudta megoldani, azaz az állománytáblázatban szereplő beosztások feleslegessé váltak – illetve, ahogyan azt a munkaköri leírás kiegészítése tanúsítja – más beosztások váltak szükségessé. Ennek a szükséges változtatásnak az elmaradása nem eshet a felperesek terhére. A felperesek esetében nem változó

szolgálatteljesítési hely volt megállapítva, esetükben tehát a Hszt. 2. § 31. pontja alapján szolgálatteljesítési helynek a rendvédelmi szerv szervezeti egységének székhelye vagy telephelye szerinti közigazgatási terület minősül. Önmagában a Fogda bezárásának ténye nem vonta magával azt, hogy a felpereseket szolgálatteljesítési helyüktől eltérő helyen foglalkoztatták, a felpereseket a beosztása szerinti feladatkörben az alperes a helységi en ezt követően is jogszerűen foglalkoztathatta volna. helységi en azonban a felperesek által

betöltött szolgálati beosztás bizonytalan időre megszűnt, a felperesek tehát a beosztásuk szerinti munkakörben csak a szolgálati helyük megváltoztatásával foglalkoztathatók tovább.

[16] Az alperes azzal, hogy az állománytáblázat szükséges módosításának hiányára hivatkozva nem végezte el a Hszt. 2. § 5) pontja esetére irányadó munkáltatói intézkedéseket, jogellenesen fosztotta meg a felpereseket attól, hogy éljenek a Hszt. 86. § (1) b) pontja szerinti felmentés lehetőségével, ezért az alperest e munkáltatói intézkedéseknek az elvégzésére kötelezte. Figyelemmel arra, hogy az I. rendű felperes is jogszerűen igényelte az alperes kötelezését a Hszt. 2. § 5. pontja esetére irányadó munkáltatói intézkedésekre, nem eshet a terhére, hogy az alperesi jogszerűtlen magatartás okán előállt helyzetben időközben, a keresetindítást követően új beosztásba került.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[17] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetek elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéltábla a perköltség mértékét felperesenként 35.000 forint összegre mérsékelje. Másodfokú perköltségre igényt tartott.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 2. § 5. pontjának téves értelmezésével okszerűtlen következtetéseket vont le, amely miatt jogszabálysértő ítéletet hozott. Az elsőfokú bíróság téves jogértelmezésre jutott, amikor felpereseknek a felszámítottal azonos összegben állapította meg a perköltséget, figyelmen kívül hagyva az alperesi indokolást, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdésében és 4. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[19] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, ezáltal megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseiben, a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakat, a Kp. 78. § (2) bekezdésében foglaltakat.

Kiemelte, hogy jelen jogvitával egyező tárgyban további 5 fő esetében ugyanilyen tárgyban szintén a Szegedi Törvényszék előtt per van folyamatban, továbbá azonos tárgykörben 2 esetben kereset elutasító, míg 5 esetben keresetnek helyt adó döntést hozott a felmerült jogkérdésben. Állította, hogy a korábban a Fogda elhelyezésére szolgáló épület kiürítése és ezáltal annak ideiglenes megszűnése nem minősülhet átszervezésnek, mivel arról a Hszt. 2. § 5. pontja alapján kizárólag állománytáblázat módosításával járó szervezési intézkedés esetén lehet szó. Ebből következik, hogy az állománytáblázat módosítása nélkül nincs átszervezés, átszervezés hiányában a 86. § (5) bekezdés b) pontjában foglaltak alkalmazására nincs lehetőség. Hangsúlyozta, hogy a Rendőrkapitányság korábbi épületének kiürítésével maga a

szervezet nem szűnt meg, a Rendőrkapitányság és annak állandó feladatai megmaradtak. Téves az elsőfokú bíróság következtetése, miszerint a Fogda bezárását követően új fogda létesítésére akár több évvel, de mindenképpen hosszabb idővel később kerülhet csak sor. Mindez csak feltételezés, ez az idő akár lehet a következő hónapban is, egy már létező épületben történő megvalósítással.

[20] Tévesnek tartotta az elsőfokú ítélet átrendeléssel összefüggésben tett megállapításait. A Hszt. 60. § (1)-(2) bekezdései alapján valóban a munkáltatói jogkör gyakorlója egyoldalúan egy naptári éven belül négy hónapra rendelheti át a hivatásos állomány tagját meghatározott szolgálati feladat teljesítésére, ugyanakkor ezen időtartam bármennyi időre meghosszabbítható a hivatásos állomány tagjának kérelmére. Ezen jogszabályi lehetőséggel több, az érintett Alosztály állományába tartozó fogdaőr is élt. Az eredeti épület kiürítésével a fogda és az Alosztály állománytáblázatban történő megtartása továbbra is indokolt és szükséges. A személyi állomány létszámának és összetételének, a szolgálati beosztásoknak állománytáblázatban történő módosítása ésszerűtlen döntés, mivel a fogda megszűnése nem végleges, valamint az Alosztálynak a megszüntetése megakadályozná – a fogda helységi illetékességi területén történő ismételt megnyitása esetén – a fogdához kapcsolódó feladatok ellátását.

[21] Arra is hivatkozott, hogy Szegedi Törvényszék – egyező tárgyban hozott – 14.K.700.938/2025/16. számú ítéletében megállapította, hogy az Alosztály működik, a beosztások nem szűntek meg, azok lényeges tartalma változatlan. Az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság vezetőjének szám2 számú átirata, valamint a helységi Rendőrfőkapitányság állandó és ideiglenes elhelyezéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1289/2024. (IX. 19.) Korm. határozatban foglaltak alátámasztották a helyzet ideiglenességének tényét, valamint, hogy kizárólag az épület került kiürítésre, a fogda, mint jogintézmény nem szűnt meg. Kimondta továbbá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján a hivatásos állomány tagja a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. Az I. rendű felperes vonatkozásában téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság, tekintettel arra, hogy számára időközben egészségügyi állapota miatt más beosztás került felajánlásra, amit elfogadott, ezért a jelenlegi viszonyok között az új beosztásba történő kinevezése folytán már nem lehet olyan személyzeti intézkedést lefolytatni, ami azon alapul, mintha fogdafelügyelői beosztásban lenne és másik beosztást ajánlanának fel neki.

[22] A felpereseknek megítélt elsőfokú perköltség mérséklése kapcsán álláspontja szerint a ténylegesen elvégzett jogtanácsosi tevékenység és a munkadíj aránytalansága áll fenn, emlékeztetett arra, hogy ezen nyilatkozatát végig fenntartotta a per folyamán. Hivatkozása szerint e tárgykörben a jogszabályi háttér csupán néhány rendelkezés, bírói gyakorlat nincs, így a háttéranyag áttanulmányozására, felkutatására sem kellett több órát fordítani, indokolatlan mindkét felperesre ugyanannyi munkaórát elszámolni a teljes egyező

tartalom miatt. Az elsőfokú bíróság előtt összesen 7 felperes esetében ugyanilyen tárgyú és tartalmú per van folyamatban, melyek mindegyikénél ugyanaz a jogi képviselője jár el, a beadványok teljes mértékben megegyeznek az egyes felpereseknél.

[23] A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték az alperes másodfokú perköltségben marasztalása mellett.

[24] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, az irányadó jogszabályokat helyesen értelmezte és alkalmazta, döntése a jogalkotó céljával, a felperesi foglalkoztatási jogviszony alapvető követelményeivel megegyező. Mindezt az azonos tárgykörben született 8.K.700.937/2025/29. és 12.K.701.000/2025/12. számú Szegedi Törvényszék által hozott ítéletek is megerősítik.

[25] Az átszervezés fogalmához kapcsolódóan megjegyezték, hogy az állománytáblázat módosítása a munkáltató feladat- és érdekkörébe tartozó eljárás, abba semmiféle beleszólásuk, eljárási lehetőségük nincsen, így annak alperesi elmulasztása felperesek terhére nem írható, jogos igényüket nem befolyásolja. Az állománytáblázatnak valóban, tényszerűen kell tartalmaznia a szolgálati beosztásokat (munkaköröket), hiszen szakmai indokok alapján felmértén meghatározásra került, hogy az adott szervezeti egységnél a terület méretét, lakosságszámát, bűnözési frekvenciáját alapul véve, az adott hivatásos munkakörökből melyikre és milyen számban van szükség a rendőrségi munka ellátásához. Az állománytáblázat lényege a beosztások (munkakörök) és azok számának meghatározása, s ez teljesen független az Alosztály elnevezésétől, különösen, hogy az Alosztály kizárólag fogdához kötött, ahhoz kapcsolódó beosztásokból áll, s kísérőiroi feladatokat nem is láttak el, ilyen beosztás már nem volt. Téves az alperes hivatkozása, hogy a fogda, mint jogintézmény nem szűnt meg. A valóság ezzel szemben az, hogy mind a fogda, mint a fogdai alosztály és az ebbe tartozó állomány feladatai megszűntek. A felperesek szolgálati panasza, felterjesztése, majd a panasz elutasítása, a keresetlevél benyújtása, az ítélethozatal időpontja (2026. április 13.) alapján az látható, hogy ugyan alperes a fogda 2025. február 24-ei bezárását ideiglenesnek tekintheti, de a Hszt. 60-61.§-ok által biztosított maximum 4 hónapos időtartam után a felperesek jogszerű foglalkoztatása a fenti keretek között kizárt. Az alperes tévesen értelmezi az átszervezés fogalmi elemeként a véglegességet, hiszen egyrészt ez a jogszabályi fogalomban sem szerepel, másrészt a jogszerű foglalkoztatás ilyen hosszú „ideiglenesség” esetén nem biztosítható, harmadrészt pedig a beosztás lényeges tartalmának változása időbeni kötöttségek nélkül önmagában vizsgálendő. Megállapítható, hogy a több mint 1 éve fennálló, de még az alperes szerint is bizonytalan ideig tartó állapot a Hszt. rendszerében sem minősül ideiglenesnek és felperesek törvényes foglalkoztatása az alperes intézkedését igényelte volna.

[26] A másodlagos fellebbezési kérelemre reagálva kifejtették, hogy a képviselet tekintetében az érvényesített perköltség munkadíjra vonatkozó összegét és az annak alapját képező jogi tevékenységét, valamint annak munkaidejét tételesen kimutatták. Az eljárást megelőző és a peres eljárásban tárgyaláson kívül kifejtett írásos tevékenység időigényének a meghatározásakor a több azonos tárgykörű perben történő képviselet figyelembe lett véve, így az egyes beadványokhoz a jogszabályi környezet felmérési, értelmezési, elkészítési,

benyújtási idejének mérsékeltebb meghatározása ennek alapján is történt. A bírói gyakorlat hiánya a képviseleti munkát inkább nehezítette, így erre az alperes szintén tévesen hivatkozik. A több beadvány elkészítése (köztük egy szolgálati panasszal és egy keresetlevéllel), a felperesekkel történő többszöri egyeztetések, az alperesi beadványok átolvasása, értelmezése, az azokra írásban történő reagálás munkamennyisége és jogi felelőssége alapján felperesenkénti 8 óra munkavégzés és így 112.000 forint perköltség sokkal inkább az alperesre nézve méltányos, különösen, hogy igazolt tevékenység alapján óradíjában jogszabályban kőgensen meghatározott. Az alperes a fellebbezésében a felszámítás ténybeli alapját, a perben végzett munkaórák számát nem vitatta, így e körben jogszabálysértés fogalmilag kizárt.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[27] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[28] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a Hszt. 2. § 5. pontja, a Hszt. 86. § (1) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése szerinti átszervezéssel összefüggő, a felperesek közszolgálati jogviszonyát érintő személyzeti-munkaügyi eljárás lefolytatására, intézkedések megtételére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság egyetértett; a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[29] Elsőként az ítéltábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztására az alperes a fellebbezésében csak általánosságban, konkrétumok megjelölése nélkül hivatkozott. Mindezzel összefüggésben a másodfokú bíróság eljárási szabálysértést nem állapított meg, mivel a törvényszék kellő mértékben kifejtette a jogvita lényegét képező jogkérdés megítélésével kapcsolatos álláspontját. Mint ahogyan az Alkotmánybíróság rámutatott, az indokolási kötelezettség része az Alaptörvény XXVIII. cikkében meghatározott tisztességes eljárás alkotmányos követelményének, amely a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik azonban a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89], 3343/2024. (IX.23.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az indokolt bírói döntéshez való jog azt a kötelezettséget támasztja az eljáró bírósággal szemben, hogy az indokolás az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre terjedjen ki, nem minden egyes részletre. {3159/2018. (V.

16.) AB határozat, Indokolás [31], megerősítve 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}. Mindezen követelményeknek az elsőfokú bíróság ítéleti indokolása eleget tett.

[30] Az elsődleges fellebbezési kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság által, az alperes által sem vitatott módon, meghatározott tárgyú jogkérdés mikénti elbírálása körében a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy amint arra Kúria Mfv.10009/2025/5. számú precedensképes határozatában rámutatott, átszervezés alatt nem kizárólag a szervezeti felépítést érintő változtatást, hanem a korábbi munkaköri feladatelosztás megváltoztatását is érteni kell. Az Mfv.10645/2012/4. számú precedensképes határozat szerint az átszervezés nemcsak a munkáltató szervezeti felépítésében bekövetkező változásokat jelenti, hanem fogalmi körébe tartozik az is, amikor a szervezeti felépítést nem érintő, azonban a korábbi munkaköri feladatmegosztás megváltozását eredményező olyan munkáltatói intézkedésre kerül sor, amely alapján az érintett munkavállaló feladatait a továbbiakban más munkavállaló látja el. Az ítéltábla ehelyütt rögzíti, hogy a Kúria joggyakorlata szerint az átszervezés egy rendkívül tág fogalom, amely a munkaszervezésben, a munkaköri feladatelosztásban, vagy a szervezeti struktúrában bekövetkezett változásokat jelenti. Ez magában foglalja a szervezeti egységek összevonását vagy szétválasztását és a munkakörök megszüntetését is.

[31] A perbeli ügyben az alperes által sem vitatottan a feladatok átcsoportosítása a Fogda bezárása okán tényszerűen szükségessé vált, tekintettel arra, hogy a mai napig nem áll rendelkezésre olyan épület a Rendőrkapitányság illetékeségi területén, amelyben az Alosztály állományában rendszeresített fogdaőri, illetve fogdafelügyelői beosztásokhoz tartozó feladatkörök elláthatóak lennének. Fentiekkel összefüggésben az ítéltábla kiemeli, hogy a munkáltatónak joga a szervezeti felépítés és a munkakörök, feladatok meghatározása, azonban nem elég ennek szervezeti struktúrába történő megvalósítása és formális létrehozása, hanem az egyes munkakörök, szervezetek mögött lévő tényleges tartalom feltárása is szükséges.

[32] A Hszt. 2. § pontja szerint e törvény alkalmazásában *átszervezés*: a rendvédelmi szervnél végrehajtott minden olyan, az állománytáblázat módosításával járó szervezési intézkedés, amelynek következtében a hivatásos állomány tagja által betöltött szolgálati beosztás megszűnik, vagy lényeges tartalma – így különösen a szolgálati beosztás besorolása vagy az ahhoz rendelt képesítési, képzettségi, végzettségi követelmények –, vagy a szolgálatteljesítési hely megváltozik; nem minősül átszervezésnek, ha a rendvédelmi szerv egészét vagy érintett szervezeti egységét más rendvédelmi szervvel összevonják vagy annak alárendelik, és ennek következtében a hivatásos állomány tagja más rendvédelmi szerv állományába kerül, feltéve, hogy a szolgálati beosztás lényeges tartalma nem változik, nem minősül továbbá átszervezésnek – a szolgálati beosztás lényeges tartalmának módosítása nélkül – a szolgálati beosztás megnevezésének módosítása.

[33] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a Szolgálati Szabályzat konkrétan és egyértelműen elkülöníti egymástól a fogdaőr és a kísézőőri feladatokat, ennél fogva egymástól elkülönített beosztásokat rendszeresít a fogvatartottak őrzéséhez és kíséréséhez. A kúriai döntéseken alapuló bírói gyakorlat szerint az állománytáblában

rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperesek fogdaőr, illetve fogdafelügyelő beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[34] Az ítéltábla megítélése szerint, amint arra az elsőfokú bíróság ítélete megalapozottan mutatott rá, a munkaköri leírás kiegészítésével az alperes, tekintettel arra, hogy a felperesek számára a fogdafelügyelői, illetve fogdaőri feladatokat bizonytalan ideig nem tudta biztosítani, a felperesek gyakorlatilag elláthatatlan, tehát ténylegesen megszűnt munkakörét egy más munkakörhöz rendelt feladatkörre, kísérőőri feladatra változtatta meg. Az elsőfokú bíróság az előbbi munkáltatói intézkedést tartalma alapján analógiaként a Hszt. 61. §-a szerinti ideiglenes átrendelésnek feleltette meg, amely azonban a Hszt.-ben meghatározott időbeli korlátok okán a jelen perben felperesek jelentősen elhúzóódó, bizonytalan időtartamú, beosztásuktól eltérő foglalkoztatása miatt nem értelmezhető. Utal e körben az ítéltábla a Kúria Kf.45.078/2022/4. számú döntésére, amely szerint az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát adott beosztáson belül határozhatta meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. Mindebből következik, hogy az alperes a felperesek esetében nem egészíthette ki jogszerűen a felperesek fogdafelügyelő, fogdaőr munkakörét a kísérőőri munkakör ellátásával, különös tekintettel arra, hogy a kísérőőri állomány szervezeti intézkedéssel, átszervezéssel, (szervezeti) állománytábla-módosítással az alperesnél már évekkel korábban felszámolásra került.

[35] A fentiek alapján a felperesek esetében nem foghat helyt azon alperesi érvelés, hogy a Hszt. 2. § 5. pontja alapján az átszervezés szükségessége de iure (jogi értelemben) nem merült fel. Ezzel szemben a Hszt. 2. § 5. pontjának az Alaptörvény 28. cikkének értelmében, a józan észnek megfelelően történő nyelvtani-logikai értelmezés szerint az átszervezés az olyan szervezési intézkedések gyűjtőfogalma is, amelynek következtében a hivatásos állomány tagja által betöltött szolgálati beosztás megszűnik, vagy lényeges tartalma – így különösen a szolgálati beosztás besorolása vagy az ahhoz rendelt képesítési, képzettségi, végzettségi követelmények –, vagy a szolgálatteljesítési hely megváltozik, mindezen de facto (ténybeli) változásokat pedig le kell képeznie az állománytáblázat szervezeti módosításának is. A felperesek esetében nem vitatható, hogy az általuk betöltött szolgálati beosztás a bizonytalan jövőig helysége len a fogdának alkalmas épület hiányában ténylegesen nem látható el, tehát esetükben a fogdafelügyelői, illetve fogdaőri beosztás lényeges tartalma kiüresedett, valamint a Rendőrkapitányság kényszerű elköltöztése folytán a felperesek szolgálatteljesítési helye is megváltozott, hiszen a beosztásuk szerinti feladat a Fogda eredeti épületéhez kötődött, csak ott volt ellátható. Nem eshet a felperesek terhére azon alperesi mulasztás, hogy a ténylegesen bekövetkezett átszervezés jogi értelemben nem járt együtt az állománytábla módosításával. Megállapítható, hogy az alperes munkáltatói intézkedése a felpereseket a meg nem határozott, bizonytalan jövőre nézve jogbizonytalanságban tartotta, ami olyan téves

jogértelmezésen alapult, ami ellentétes a Hszt. által implementált, az Európai Parlament és a Tanács az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről 2019/1152 irányelve rendelkezéseivel is. Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság azt a megállapítását is, hogy nem eshet az I. rendű felperes terhére, hogy az alperesi jogszerűtlen magatartása következtében előállt helyzetben időközben, a keresetindítást követően új beosztásba került.

[36] A másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán az ítéltábla rámutat, hogy a peres eljárásban a perköltség fogalmát a Pp. definiálja (Pp. 80. §). A fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti [Pp. 81. § (1) bekezdés], a bíróság pedig a felszámított perköltségről – hivatalból – az eljárást befejező határozatban dönt [Pp. 82. § (1) bekezdés], ennek során meghatározza a perköltség összegét és a megtérítésre köteles személyt annak megfizetésére kötelezi. A felszámított perköltség összegének mértékére – a meghatározása kógens előírását meghaladóan – a Pp. rendelkezést nem tartalmaz, arra az IM rendelet alkalmazandó. Az arányosság vizsgálata – a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú döntése alapján – a ténylegesen elvégzett tevékenység és a felszámított díj egybevetését jelenti. Amennyiben a ráfordított idő és az elszámolt idő azonos, aránytalanság fogalmilag nem állapítható meg. A perköltség mérséklésének kérdésében az IM rendelet 4. § (1) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a bíróság az ügyvédi munkadíj mérsékléséről kérelemre dönthet. A Kp. 2. § (4) bekezdése a közigazgatási perrendtartás egyik alapelvei jelentőségű szabályaként rögzíti, hogy a bíróság a jogvitát a felek kérelmei és nyilatkozatai keretei között bírálja el. E rendelkezés nem csupán a kereseti kérelemre, hanem a felek valamennyi érdemi nyilatkozatára – így az ügyvédi munkadíj mérséklésére irányuló kérelemre is – kiterjed. A Kp. 2. § (4) bekezdése alapján a kérelem keretei között végezhető eljárási kötöttség szükségképpen magában foglalja, hogy a kérelemnek rendelkeznie kell azzal a minimális tartalmi struktúrával, amely a bírói vizsgálat tárgyát, irányát és keretét kijelöli. Ez három elemet feltételez: egyrészt a kérelem tárgyát (mit kér a fél), másrészt a jogalapot (milyen jogi alapon kéri), harmadrészt az indokolást (milyen tények és érvek alapján). E három elem hiányában ugyanis a bíróság számára nem állapítható meg, hogy a fél milyen kérdésben és milyen szempontok mentén vár döntést. A kérelemhez kötöttség tehát kizárja azt az értelmezést, amely szerint elegendő egy általános, indokolás nélküli hivatkozás a bíróság számára, hogy azt követően maga határozza meg a vizsgálat irányát és terjedelmét. A tartalom nélküli, pusztán formális kérelem ellentétes lenne a rendelkezési elvvel, mert a bíróságot a fél helyett a jogvita tartalmának kialakítására kényszerítené. A jogalkotó azonban éppen ennek ellenkezőjét rögzíti: a jogvita tárgyát és határait a felek jelölik ki, a bíróság pedig ezen kijelölt keretek között végzi el a jogi értékelést.

[37] Ebből következően a bíróság eljárása a perköltség arányossági vizsgálata körében főszabályként nem hivatalbóli, hanem kérelemhez kötött. A hivatalbóli vizsgálat kivételes, kizárólag jogszabályban kifejezetten meghatározott esetekben érvényesül, amelyből okszerűen következik, hogy a bíróság az ügyvédi munkadíj mérséklésének vizsgálatát nem általános, teljes körű felülvizsgálatként, hanem a fél által előterjesztett kérelem tartalma és indokai mentén köteles elvégezni. Az IM rendelet a korábban hatályos szabályozással szemben tudatosan szűkíti a mérséklés lehetőségét: egyrészt kivételessé teszi, másrészt kérelemhez köti, harmadrészt részletes indokolási kötelezettséget ír elő a bíróság számára. E szabályozási koncepcióból logikailag következik, hogy a mérséklési kérelem nem egy tartalom nélküli formális jelzés a bíróságnak a perköltség igény teljes körű felülvizsgálatára,

hanem abban a félnek rá kell mutatnia, milyen alapon tartja mérsékelhetőnek az ügyvédi munkadíjat, a bíróság nem léphet túl a kérelem tartalmi keretein. Ha a kérelem pusztán annyiban merülne ki, hogy a fél túlzottnak tartja a munkadíjat, anélkül, hogy megjelölné, az milyen okból lenne szükségtelen vagy aránytalan, az a bíróságot ténylegesen hivatalbóli vizsgálatra, arányossági mérlegelésre kényszerítené. Ez viszont ellentétes lenne mind a Kp. 2. § (4) bekezdésében rögzített kérelemhez kötöttséggel, mind az IM rendelet céljával, szabályozási struktúrájával, amely a bírói mérséklés kivételességét hangsúlyozza. Az ilyen értelmezés a kérelemhez kötöttség kiüresítéséhez vezetne, és ténylegesen visszahozná a hivatalbóli mérlegelést egy olyan jogintézménybe, amelyet a jogalkotó kifejezetten a felek rendelkezési körébe utalt.

[38] A kérelemhez kötöttség a bírói mérlegelés tartalmi korlátja, a bíróság nem alakíthat ki hivatalból mérséklési indokokat, és nem végezhet általános, valamennyi költségelemre kiterjedő arányossági felülvizsgálatot, hanem kizárólag a fél által megjelölt szempontok alapján járhat el. Ez az értelmezés összhangban áll az IM rendelet szabályozási céljával, mely szerint a munkadíj mérséklés kivételes korrekciós eszköz. A felperes elsőfokú eljárásban felszámított jogtanácsosi munkadíjra vonatkozó mérséklési kérelme kizárólag arra hivatkozott, hogy a ténylegesen elvégzett jogtanácsosi tevékenység és a munkadíj aránytalansága áll fenn, mivel az azonos jogi képviselő 7 hasonló peres ügyben is képviselőt lát el. Ugyanakkor az alperes kérelmében konkrétan nem jelölte meg, hogy a felperesek elsőfokú eljárásban 14. számon előterjesztett, az eredeti perköltség igényhez képest mérsékelt összegben előterjesztett, 8 óra tételesen kifejtett jogtanácsosi munkára alapított perköltség igényét mely részében tartja megalapozatlannak. Összességében mindennek okán megállapítható, hogy az alperes által az elsőfokú eljárásban felszámított perköltség a jogérvényesítéssel oksági kapcsolatban, szükségképpen merült fel, annak mértéke nem kirívóan eltúlzott, a mérséklés törvényi feltételei pedig nem állnak fenn. A fentiekre tekintettel az alperes részére az igényelt elsőfokú perköltség teljes összegben történő megállapítása megalapozott, a munkadíj mérséklésének jogszabályi feltételei nem állnak fenn.

[39] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[40] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pereszes alperest a felperesek másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2), (5) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (2) bekezdésére, 4. § (1) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[41] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (48.000 forint) összegű

fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[42] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[43] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 20.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Tóth László s.k.

előadó bíró

dr. Kecskés Zsófia

bíró